

Období poválečné do r. 1989

Po skončení 2. světové války se život hasičského sboru v Mladějovicích začal vracet k běžné podobě. Byla pořízena nová výstroj, v r. 1947 se vybraní členové zúčastnili samaritánského kurzu a do sboru přibýly nově dvě sestry na pozici samaritánek. Sbor apeloval na členy, aby se účastnili pravidelných hasičských cvičení, došlo k obměně členské základny. Někteří členové po válce ze sboru vystoupili, jiní byli přijati. Obnovily se každoroční hasičské věnečky a pokračovala úspěšná divadelní představení.

Změna politických poměrů ve státě je v prvních letech v zápisech z hasičských schůzí téměř nepostřehnutelná. Převažují stručné zápisy z členských schůzí, zachycující především finanční stránku činnosti sboru.

Teprve později se v zápisech objevují i dobově zabarvená témata – např. požadavek na vypracování plánu pětiletky v r. 1948 či informace o konání přednášky – Sovětský požárník, náš vzor v r. 1954. Hasičský sbor se nyní nazývá místní jednotka Československého svazu požární ochrany. V r. 1954 se sbor účastnil prací na stavbě hřbitova v Mladějovicích a téhož roku se účastnil soutěže o nejlepší požární družstvo, kde skončil na 3. místě a postoupil do druhého kola, jehož se však kvůli probíhající senoseči nemohl zúčastnit.

Požární jednotka konala v té době i domovní požární prohlídky a žňové hlídky. Stav činných členů se v 50. letech 20. století pohyboval okolo 16 osob. Úsilí bylo zaměřeno také na získávání mladých členů požární jednotky. V r. 1959 tak bylo založeno družstvo dorostenců, do kterého se přihlásilo celkem 9 chlapců.

V r. 1960 se řešila požární ochrana osady Sedliště a bylo rozhodnuto do Sedliště věnovat ruční stříkačku z Mladějovic, aby Sedliště měly nějakým způsobem řešenu požární ochranu. V témže roce také bylo ustanoveno požární družstvo v Sedlištích v počtu 5 členů. V tomto roce také byly vytvořeny 3 žňové hlídky mládeže a bylo konstatováno, že se vcelku osvědčily a že je třeba toto zapojení mládeže v příštích letech rozvíjet.

V r. 1970 byla pořízena nová stříkačka, aby nahradila předchozí, již 23 let starý stroj, pořízený po válce, který byl v r. 1969 již neschopný zásahu. V 60. – 70. letech zasahoval sbor u požáru stohu v Mladějovicích, dále u požáru v Cehnicích, hasil požár v lese a zejména se zaměřoval na ochranu objektů Jednotného zemědělského družstva, na protipožární osvětlu, na žňovou požární ochranu a požární prohlídky všech obytných stavení a následnou kontrolu odstraňování případných nedostatků.

V r. 1978 oslavil sbor 75. výročí svého založení. Pro účely konání oslav byl na hřišti v Mladějovicích vybudován nový taneční parket. Mladějovičtí požárníci se v té době podíleli i na výstavbě kanalizace v Mladějovicích a na ručním sečení a sušení sena na místech nepřístupných pro zemědělskou techniku.

Koncem 70. let uskutečnil sbor i zahraniční zájezd, jelo se do Maďarska. V r. 1985 pracovali členové sboru na výstavbě vodovodu ve vsi. Požárníci zajišťovali též oblíbené kulturní akce – požárnický ples, maskární průvody, mikulášské besídky pro děti.

Sbor se v 80. letech zaměřoval především na prevenci, konaly se preventivní požární prohlídky v soukromých domech i veřejných objektech a odstraňování zjištěných závad. Dále se pravidelně účastnil požárních soutěží. V roce 1987 řešil i problém nedostatku vody v zimním období, neboť

Ovčácký rybník měl být přes zimu vypuštěn a požární nádrž u kravína nebyla opravena, čímž byla ohrožena bezpečnost tehdejších objektů JZD z hlediska požárního. Na schůzi sboru bylo dohodnuto, že tyto nedostatky budou hlášeny Místnímu národnímu výboru. Ze strany nadřízených orgánů byly tehdy kladně hodnoceny zejména preventivní požární prohlídky a bylo doporučováno, aby se sbor zaměřoval na požární dozor při zemědělských pracích, hlavně při žních.

Pěkným zvykem sboru, který se udržel snad už od dob jeho založení, bylo uctění památky zemřelých členů chvílí ticha o výročních schůzích. Sbor se také připravoval na oslavu 85. výročí svého založení a na 75. výročí založení ochotnického divadla, což obojí připadlo na rok 1988. Oslavy byly naplánovány na 9. a 10. července 1988.

V souvislosti s oslavami vyvstala i potřeba vyrobit nové lavice a stoly k posezení a zajistit úpravy hřiště, kde se oslavy budou konat. Do kiosku na hřišti tak byla zavedena voda a elektřina, požární sbor vyrobil nové stoly i lavice a bylo konstatováno, že bude třeba dokončit oplocení hřiště.

V roce 1988 zasahoval sbor při požáru v lese a při samovznícení uhlí v pohostinství. Do plánu práce sboru byla zařazena také oprava ploché střechy požární zbrojnice, do které zatékalo. Členové sboru přispěli finančně na pomoc při katastrofickém zemětřesení, které 7. prosince toho roku postihlo Arménii, jednu ze svazových republik tehdejšího Sovětského svazu.

V roce 1989 zasahoval sbor u požáru rodinného domku, který byl v té době v majetku JZD, a řešil zejména běžné provozní záležitosti. Členové byli vyzváni k dokončení opravy střechy hasičské zbrojnice a členská schůze řešila i problém se získáváním členů pro účast v hasičských soutěžích. Příčinou tohoto stavu byl shledán nedostatek pracovních oděvů, což mělo být řešeno spoluprací s JZD a oděvy měly být zakoupeny do konce roku 1989. Vesnice žila tehdy svým zaběhlým životním tempem a i činnost požárního sboru se nevymykala běžné rutině. Nic nenasvědčovalo tomu, že by měly nastat nějaké společenské a politické změny.